

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Efter de nye regler som følge af den ændring af forretningsordenen, som Folketinget besluttede før jul, får statsministeren nu indledningsvis ordet. Der er ikke længere mulighed for medspørgere, som der var tidligere.

Statsministeren har meddelt mig, at han ønsker at indlede spørgetimen med at give en orientering. Jeg giver ordet til statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Her ved indledningen af spørgetimen er der et par emner af aktuel interesse, som jeg gerne vil berøre.

Kl. 13.05

Indledningsvis synes jeg, at der er grund til at notere de resultater, vore danske soldater i Irak har opnået de seneste dage. Dels har de fundet et antal granater med mistænkeligt indhold, som er ved at blive underkastet kemisk analyse – det er endnu for tidligt at drage konklusioner; nærmere analyser vil vise, om der er tale om den slags forbudte våben, som det afsatte irakiske regime trods FN's påbud i årevis undlod at give oplysninger om – dels er det i forgårs lykkedes for soldaterne sammen med deres britiske kolleger at pågribe hovedmanden i Saddam Husseins undertrykkelsesapparat i den nordlige Basra-provins. Han har angiveligt grusomme handlinger på samvittigheden, senest en række terroranslag rettet imod koalitionen. Han vil nu blive draget til ansvar for sine gerninger.

Begge resultater er gode nyheder, som viser, at de danske soldaters indsats i Irak nytter. De bidrager dygtigt til løsningen af de mange opgaver, som landet står over for i stabiliserings- og genopbygningsprocessen.

Bestræbelserne på at modvirke spredningen af masseødelæggelsesvåben i den mellemøstlige region kan i øvrigt notere flere vigtige fremskridt. Iran har accepteret at lade sine atom anlæg inspicere af Det Internationale Atomenergi-agentur, og Libyens leder har frasagt sig de udviklingsprogrammer for masseødelæggelsesvåben, hans land åbenbart har haft gang i i årevis.

Lad mig dernæst nævne den aktuelle debat efter afgivelsen af betænkningen fra Struktur-

kommissionen. I fredags startede for alvor debatten om, hvordan vi herhjemme bedst indretter den offentlige sektor i årene fremover. Med offentliggørelsen af Strukturkommissionens betænkning har vi fået et solidt og gennemarbejdet grundlag for den kommende tids debat.

Strukturreformen handler om at sikre og forny det danske velfærdssamfund, ikke bare i dag, men også om 10, 20, 30 år. Udfordringen er at indrette den offentlige sektor, så det er hensynet til borgerne og deres behov, der bliver sat i centrum. En kommende reform skal handle om at sætte mennesket først. Nu vil der blive en masse debat om systemer og strukturer, men vi må aldrig glemme, at det, det drejer sig om, er opgaven, der skal løses; så må strukturerne indrette sig efter det.

Vi skal have mere kvalitet for pengene med uændrede skatter. Den faglige bæredygtighed skal sikres med bedre rådgivning og større retssikkerhed for den enkelte. Vi skal have mindre bureaukrati og færre skranker. Der skal gøres op med, at flere myndigheder behandler de samme sager. Og der skal være færre indgange til den offentlige sektor.

Vi skal sikre et opgør med gråzoner, så mennesker ikke bliver kastebold mellem forskellige systemer. Pligten til og muligheden for at handle skal være placeret entydigt. Og så skal vi sikre borgernes frie valg. Det skal ikke være folks adresse, der afgør, om de har et reelt frit valg til hjemmehjælp, daginstitution, folkeskole eller sygehus.

Vi skal have bedre forhold for fysisk handicappede, sindslidende og socialt udsatte mennesker. Der skal gøres op med, at de mest udsatte borgere også er dem, som skal gå ind ad flest døre for at få assistance. Vi skal forbedre mulighederne for en sammenhængende indsats over for de udsatte grupper. Vi skal sikre en enklere, forbedret og mere målrettet indsats for at få folk i arbejde. Og vi skal sikre en folkeskole og ungdomsuddannelse af høj faglig standard.

Det er de opgaver, der skal løses. Og så må vi diskutere, hvilke strukturer der så er bedst til at løse de opgaver. Men det er mennesket, vi skal sætte først og systemet bagefter. Det handler om, hvordan vi kan gøre det endnu bedre ved at skabe nye sammenhænge mellem de opgaver, som i dag løses af forskellige instanser. Den enkelte borger skal opleve konkrete forbedringer. Det er det, der skal være målet med debatten om de nye strukturer.